

a la lletra del O. Fins ara no heu vist
 publicat el meu escrit a cap diari i
 joan esperava alguna notícia d'en
 Salvat acabo de rebre a més aquests
 quatre nats d'ell, tres i' canellets, amb
 la lletra virulent que 'm diu ha enviat
 a l'amic Miralles, ofís i' amb ras. Lo
 he contestat a en Salvat amb la lletra
 de la qual aquí mitja li adjunto una
 còpia per a que O. pugui tenir cabal
 coneixement de tot aquest procedis per
 pot comprometre un sembl a mi el
 bon nom i el prestigi de la lliga Ler-
 danista. En Salvat és un impulsiu
 i si ningú no el frena la desbarata. A
 veure si hauré arribat a temps per a
 pagar delucions aquest conflicte. El
 patge es que jo aquests dies no puc anar
 a Barcelona. No'm trobo massa fi i em cal

Bruch 17 d'agost del 1900

Molt estimat amic Furiol:
 Continuïm de la meua amable lle-
 tra del 7 i' afegint el tot cor per la
 seva opinió franca sobre les disposi-
 cions unicals del meu fill Josep. Com
 que aquest sabia que jo havia entregat
 a O. algunes de les seues composicions
 li he comunicat ara a Chàtel Fuyon, on
 estoha, l'opinió de O. M'ha semblat
 be' que la coneguis per a que pugues fer
 una bona i definitiva decisió del fi
 que cal donar a la seua vida. Jo penso
 que ell d'allà estant li estimaria O. per-
 que en una de les seues lletres em demana
 l'adreça de O. De moment jo no m'és
 voldria demanar-li una cosa i és que
 prenguis al meu fill Josep com a deute
 i se'l poris al costat seu. Li diré tot

ble, creuà en l'avenir municipal del meu fill. De tota manera, això val dir no
més l'absoluta confiança que tinc amb vostè i el reconeixement dels seus
merits i aptituds per tan s'acordaria em semblar amb el temperament d'en Jorj.
Ja'n parlarem de tot això al nostre retorn a Barcelona. Deu li pagui, ara
com ara, tot el que ha fet. - Ara em cal parlar amb V. d'una cosa ben curi-
osa i em dol d'haver-lo d'ansar i interrompent la seva calma i el seu repos.
Es tracta de la Seiya Sardauista. El dimecres 2 em trobava a Barcelona i entrat
se l'escrit d'en Rimban aparegut a l'opinió d'arxip quedava-me a la nit i d'arxip a-
cudis a la finca de la Seiya Sardauista. Quedàvem allà ben contents i acordàvem
per jo l'endemà escriure una contestació i la enviaria a en Salvat per a que
ell en nom de la Seiya la fes publicar a l'opinió i als altres diaris catalans. El dia 4
envio el meu escrit a en Salvat per ell deuria rebre el dia 5. El dia 9 rebí d'en
Salvat l'adjunta lletra amb la còpia de l'escrit per ell havia enviat a l'opinió
firmat per en Lluís. Així em molestà però, contentant-me, escríu a en Salvat
dient-li amb tota l'amabilitat possible per el seu escrit em semblava, més que
la resposta de la Seiya, una resposta personal i li prejava per publicar als peri-
dics catalans, sense perdre temps, el meu escrit complet, dient-li per V. ja hi estava
d'acord (perquè jo ja havia rebut la seva lletra) i afegint per si a l'opinió no volien pu-
blicar-lo públicament al menys la lletra del compositor i escrivent i li donava el fragment

unella signar un document al President
del Consell de Ministres i al President de
la Generalitat demanant la cessió del
Castell de Montjuïc a Barcelona. Ja
promessi resoldre ho perquè suposo no
li'haurà cap inconvenient en signar
això.

Malgrat els dentós que tenia el fer en-
fany una escapada a Tremp amb la
meua esposa, ja veig que no podrà esser.
Les coses se'n compliquen i no ens podrem
moure del peu aquí. Un altre any serà
si a Déu plau. Els mes, els anys, que
passa a' he fet. Penso que no ens hi
deu haver ara en Oïles. Saluïdils de part
meua. Albi els afectes cordialíssims de
tots nosaltres i p'ònis extensius a la seva
bondadosa esposa i amics de Tremp. Per
a vostè una bona abraçada del seu bon
amic i c.

Joan Lluqueny

Estos-me aquí ben quiet. El dia 20 hi
hauré d'anar forçosament i hi'm pre-
sents. Hauré amb en talant i en l'útil
de deixar l'aper solucionat.
No hi ha manera de viure tranquil!
Deixem això i parlem d'altres coses
més agradables. Veig que a Tremp no
han escapat de la xafaror. Aquí al Donch
tanke n'ha fet i el Josep es preocupa de
per a l'hotel fuyan, però ara que ha
plafut i trobat fort, s'ofegaven. Aquí
al Donch ja uns pocs dies que comen-
ça d'això. El mal, però, crema fort. Ara
metres mentre ens s'emmuola i de
una trauada del nord. Veïam si tru-
quem pluja seguida de fresca! Tant de
ho! A d'altre i a la seva esposa el ca-
probant l'estiu?... Com a la feina
endevenida?... Treballa força?.. hi ha

litat /orn millor pueli propintes, ja descausa forsa? però com que ja se' veu
vostè no pot restar inactiu enllac i' que sempre va amb la tasca sota el braç
però això li' faig la primera pregunta tot desitjant, no obstant, que sàpiga
harmonitzar-la i' equilibrar-la amb la segona. Ja he pensat pel l'haig de
buxar una mica a propòsit del llibre dels meus escrits. Conviniria per aquest
estiu, a paper fins, restes enllestat i' a punt per a portar l'original a la imprempa.
ta. Es una cosa que l'ha de fer, deu demora, perquè a tots cancei per just
avist aquest llibre de sana doctrina. Rendrei la meua buxada feta amb
la millor bona fe i' bona voluntat. Jo estic treballant de ple en un lli-
bre dedicat al Sr. Dadicella (a. c. n.). El meu fill me'l demanaren i' es horn ja
de l'enllesteixi. M'heu donat la meua biografia i' un estudi ella meua ànima
benedictora i' cristiana a través dels meus lletres i' escrits vovis, alguns d'
ells molt curiosos. Es una feina molt delicada de fer per vos pot portar
a cap amb poca paciència meditant-hi molt. He escrit alguns cançons vovs a
cant i' pians i' alguns poemes. Penso, m'heu ho vol, escriure també alguns
cançons per infants. Ja deuen arribar. He rebut una comunicac-
ció de la Federació de Turisme de Catalunya i' Daltas demanant a la germanor d'infants